किमेतदिति पप्रच्छ मानिनीं राज्यवर्धनः ॥ १३ ॥
पृष्टा सा तु ततस्तेन भर्त्रा प्राह मनस्विनी ।
नकिञ्चिदिति तां भूपः पप्रच्छ स महीपतिः ॥ १४ ॥
बहुशः पृच्छतस्तस्य भूभृतः सा सुमध्यमा ।
दर्शयामास पलितं केशभारान्तरोद्भवं ॥ १५ ॥
एतत्पश्येति भूपाल किमिदं मन्युकारणं ।
ममातिमन्दभाग्याया जहासाथ न्नृपस्ततः ॥ १६ ॥
स विहस्याह तां पत्नीं शृण्वतां सर्व्वभूभृतां ।
पौराणाञ्च महीपाला ये तत्रासन् समागताः ॥ १७ ॥
शोकेनालं विशालाक्षि रोदितव्यं न ते शुभे ।
जन्मर्द्धिपरिणामाद्या विकाराः सर्व्वजन्तुषु ॥ १८ ॥
अधीताः सकला वेदा इष्टा यज्ञाः सहस्रशः ।
दत्तं द्विजानां पुत्राश्च समुत्पन्ना वरानने ॥ १९ ॥
भुक्ता भोगास्त्वया सार्द्धं ये मर्त्यैरतिदुर्लभाः ।
सम्यक् च पालिता पृथ्वी साधु युद्धेष्वनुष्ठितं ॥ २० ॥
मित्रैः सहेष्टैर्हसितं विहृतं च वनान्तरे ।
किमन्यन्न कृतं भद्रे पलितेभ्यो बिभेषि यत् ॥ २१ ॥
भवन्तु केशाः पलिता वलयः सन्तु मे शुभे ।
शैथिल्यमेतु मे कायः कृतकृत्योऽस्मि मानिनि ॥ २२ ॥
मूर्द्ध्नि यद्दर्शितं भद्रे भवत्या पलितं मम ।
चिकित्सामेष तस्याहं करोमि वनसंश्रयात् ॥ २३ ॥
बाल्ये बालक्रिया पूर्व्वं तद्वत्कौमारके च या ।

Digitized by Google